

Gegevensdeling inzake toewijzing, wijziging en verlenging Jeugdhulp

Van: Regionaal Serviceteam Jeugd IJsselland
Datum: 27 juni 2019

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Samenwerking in het sociaal domein wordt veelal als complex ervaren. De cliënt en zijn/haar hulpvraag staat centraal. Gemeenten zijn daarbij belast met toeleiding. Jeugdhulpaanbieders met de levering van Jeugdhulp. In de regelgeving ten aanzien van gegevensverwerking door jeugdhulpverleners ligt de nadruk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van het individu. Dit komt tot uitdrukking in het wettelijke verankerde medisch beroepsgeheim en de geheimhoudingsverplichting op het dossier van de jeugdhulpverlener. Hier staat het maatschappelijk belang voorop dat mensen met problemen op het gebied van gezondheid, en/of welzijn altijd hulp durven te zoeken, zonder angst voor vervolging bijvoorbeeld. Beroepscoodes geven professionals houvast als het gaat om het maken van afwegingen om hun geheimhouding te doorbreken. En het tuchtrecht toetst of -in geval van een klacht- de professional zich heeft gehouden aan de professionele standaarden. Het tuchtrecht rust op de individuele professional. Indien een klacht wordt gehonoreerd kunnen de sancties voor de betreffende professional variëren van een berisping tot een verbod om nog binnen het vakgebied werkzaam te zijn. De verschillen in wettelijk kader geven in belangrijke mate richting aan de houding van professionals ten aanzien het uitwisselen van gegevens. In de praktijk geeft dat soms wrijving: de ambtenaar die in de ogen van de jeugdhulpverlener teveel wil weten; en de jeugdhulpverlener die in de ogen van de ambtenaar niks wil vertellen. Samenwerking in het sociaal domein vraagt van professionals de bereidheid om voorbij dit soort beelden te komen, zich in te leven in elkaars positie en vanuit respect voor elkaars juridische kaders en dilemma's, op zoek te gaan naar mogelijkheden om tot oplossingen te komen die in het belang zijn van de betrokkenen en de omgeving.

1.2 Uitgangspunten

Er zijn ten behoeve van samenwerking in het jeugddomein een aantal vuistregels opgesteld die ook behulpzaam kunnen zijn in het sociaal domein (Bron: handvat gegevensuitwisseling in zorg- en veiligheidsdomein (maart 2019):

1. Wij vertrouwen elkaar in onze deskundigheid en professionaliteit;
2. Wij vragen nooit méér persoonsgegevens dan strikt noodzakelijk;
3. Wij zijn altijd transparant over met welk doel wij persoonsgegevens vragen;
4. Wij respecteren de positie en eigen verantwoordelijkheid van de professional aan wie wij persoonsgegevens vragen;
5. Wij maken altijd een zorgvuldige afweging of het mogelijk is om gegevens te verstrekken in het belang van de betrokkene;
6. Wij hebben vertrouwen in de andere professional, dat deze de afweging om wel of geen gegevens te vragen of te verstrekken zorgvuldig heeft gemaakt;
7. Wij voelen ons verantwoordelijk om waar mogelijk bij te dragen aan oplossingen voor de probleemsituatie van een jeugdige, zijn ouders of verzorgers, ook als bepaalde gegevensuitwisseling niet mogelijk is.

1.3 Doel

Gegevensuitwisseling mag alleen plaatsvinden als dat een gerechtvaardigd doel dient en gebaseerd is op een van de grondslagen uit de Algemene Verordening Gegevensverwerking (Hierna: AVG). De AVG vormt de basis, maar de diverse organisaties en professionals in de samenwerkingsverbanden hebben ook te maken met andere wet- en regelgeving zoals de Wet geneeskundige behandelovereenkomst (hierna: WGBO), de Jeugdwet (hierna: Jw), de Wet politiegegevens (hierna: Wpg), de Wet Justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: Wjsg) en de Reclasseringsregeling 1995.

Het is hierbij goed om voor ogen te houden dat het uitwisselen van gegevens, maar ook het correct toepassen van de privacyregels een belangrijk doel dient. Om hulp effectief te laten zijn, is het belangrijk dat cliënten vertrouwen hebben en houden in zorgprofessionals, gemeenten en andere overheden. Dat

houdt onder andere in dat men er van op aan kan dat er bij het omgaan met zijn/haar persoonsgegevens zorgvuldigheid wordt betracht.

Gemeenten informeren hun inwoners door de privacy verklaring op de gemeentelijke website; Gemeente X bewaart persoonsgegevens niet langer dan strikt noodzakelijk is en/of wettelijk geregeld is, om de doelen te realiseren waarvoor de gegevens zijn verzameld. Inzage door de jeugdige of zijn/haar wettelijk vertegenwoordiger kan bij de casus betrokken gemeentelijke medewerker.

Even belangrijk is dat partners in de samenwerking erop kunnen vertrouwen dat alle partners zorgvuldig met persoonsgegevens omgaan. Regelmatig hebben aanbieders vragen over gegevensdeling in het kader van de AVG. Deze notitie is opgesteld om duidelijkheid te geven met betrekking tot gegevensuitvraag door de gemeentelijke toegang en de grondslagen hiervoor.

1.2 Leeswijzer

De notitie beschrijft in paragraaf 2 de verschillende routes en bijbehorende gegevensdeling. Paragraaf 3 gaat vervolgens in op de verschillende doelen en bijbehorende grondslagen voor gegevensdeling en paragraaf 4 beschrijft aan welke zorgvuldigheidseisen de uitvraag van gegevens moet voldoen met daarbij de onderbouwing vanuit recente jurisprudentie en artikelen uit de jeugdwet.

2. Gegevensdeling bij de verschillende routes

De regio IJsselland kent verschillende routes naar een toewijzing van jeugdhulp. Als een inwoner zich bij de gemeente meldt met een vraag om hulp worden er over het algemeen geen knelpunten ervaren met betrekking tot gegevensdeling.

Als de gemeente niet direct betrokken is ervaart de jeugdhulpaanbieder het soms als lastig om gegevens te verstrekken aan de gemeente voor een verlenging/wijziging/toewijzing van jeugdhulp.

Hieronder staan deze routes uitgewerkt met daarbij een toelichting welke gegevens gevraagd worden. De onderbouwing waarom deze gegevens nodig zijn staat verder uitgewerkt in paragraaf 3.

A. Route derde verwijzer - aanvraag Segment midden

1. De huisarts verwijst
2. Jeugdhulpaanbieder doet intake, inschatting Segment midden
3. Jeugdhulpaanbieder stuurt VOT Segment midden met BSN en productcodes
4. Toegang wijst toe

Gegevensdeling beperkt zich tot berichtenverkeer

B. Route derde verwijzer – aanvraag Segment top

1. De huisarts verwijst
2. Jeugdhulpaanbieder doet de intake, inschatting Segment top
3. Jeugdhulpaanbieder informeert ouders over contractuele afspraak (=vereiste inschakelen Toegang bij Segment top/opstellen gezinsplan). Dit kan op twee manieren:
 - a. Ouders kunnen zelf een familiegroepsplan opstellen of de aanbieder stelt met betrokkenen een gezinsplan op of stelt een gezamenlijk gesprek voor met de Toegang en vraagt toestemming om de afgesproken items (zie bijlage 1 par.3) uit familiegroepsplan/gezinsplan te delen met de gemeentelijke Toegang. Geen toestemming? dan b:
 - b. Aanbieder adviseert ouders contact op te nemen met de gemeentelijke Toegang voor het opstellen van een gezinsplan en de aanvraag van jeugdhulp. De gemeentelijke Toegang vult met jeugdige, ouder en betreffende aanbieder de items van het gezinsplan in en verzorgt de toewijzing.

C. Verlenging/wijziging Jeugdhulp (voor Segment midden en top): overleg Toegang, kan op basis van formulier, maar toelichting mag ook mondeling.

1. Bij wijziging van Segment midden naar top:

Jeugdhulpaanbieder informeert ouders over contractuele afspraak (=vereiste inschakelen Toegang bij Segment top/opstellen gezinsplan). Dit kan op twee manieren:

a. Ouders kunnen zelf een familiegroepsplan opstellen of de aanbieder stelt met betrokkenen een gezinsplan op of stelt een gezamenlijk gesprek voor met de Toegang en vraagt toestemming om de afgesproken items (zie bijlage 1 par.3) uit familiegroepsplan/gezinsplan te delen met de gemeentelijke Toegang. Geen toestemming? dan b:

b. Aanbieder adviseert ouders contact op te nemen met de gemeentelijke Toegang voor het opstellen van een gezinsplan en de aanvraag van jeugdhulp. De gemeentelijke Toegang vult met jeugdige, ouder en betreffende aanbieder de items van het gezinsplan in en verzorgt de toewijzing.

2. Bij wijziging binnen intensiteit Segment midden of verlenging duurzaam/Top.

De zorgaanbieder vraagt toestemming om gevraagde items te delen met de gemeentelijke Toegang. De gemeente moet informatie hebben op basis waarvan ze kunnen beoordelen (wettelijke grondslag) of/welke aanvullende of vervolgieugdhulp nodig is. Dit moet voldoen aan de zorgvuldigheidseisen (zie par.3).

Voor zowel B als C geldt: Indien ouders of jeugdigen geen toestemming geven om de afgesproken gegevens (zie ook par. 3.3) te delen met de gemeente, dan kan de gemeente geen toewijzing van jeugdhulp afgeven, omdat wettelijk gezien een beslissing tot toe- of afwijzen van jeugdhulp moet voldoen aan de zorgvuldigheidseisen (zie bijlage 1 par.3.3).

Mochten ouders toch een toewijzing voor jeugdhulp willen dan kunnen ze zich zelf melden bij de Toegang en zelf beslissen welke informatie ze verstrekken op basis waarvan de gemeente vervolgens wel/geen toewijzing afgeeft.

2.1 Toestemming voor gegevensdeling

Gemeenten kunnen problemen bij het bepalen van de grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens in het sociaal domein niet vermijden door toestemming aan betrokkenen te vragen voor de verwerking van hun persoonsgegevens. Toestemming als grondslag mist veelal doel, omdat zij niet uit vrije wil gegeven kan worden. Een 'onvrije' toestemming vormt geen grondslag voor de AVG. Gemeenten mogen persoonsgegevens verwerken als zij zich kunnen baseren op een van de andere grondslagen zoals het vervullen van een wettelijke taak of uitvoering van taken in het kader van het algemeen belang. Deze grondslagen staan hieronder verder uitgewerkt in paragraaf 3.

De toestemming voor het starten van de hulpverlening dient onderscheiden te worden van de toestemming voor het verstrekken van gegevens aan derden, al dan niet met doorbreking van het beroepsgeheim. Het feit dat een betrokkene instemt met de hulpverlening betekent dus niet dat deze toestemming ook de grondslag is voor de bijbehorende verwerking (zoals het uitwisselen) van persoonsgegevens. Daarvoor moet er immers sprake zijn van vrije, specifieke en op informatie berustende toestemming. En als dat niet mogelijk is moet er dus een andere grondslag uit artikel 6 van de AVG zijn (zoals het behartigen van een publiek belang of het uitvoeren van wettelijke taken).

Voor het doorbreken geheimhoudingsplicht (WGBO) ligt verantwoordelijkheid om toestemming te vragen bij jeugdhulpaanbieder.

3. Specificatie van grondslagen voor verwerking van persoonsgegevens door de gemeente in het sociaal domein

Het onderzoeksrapport 'De rol van toestemming in het sociaal domein' (Autoriteit Persoonsgegevens) wijst in april 2016 al op het belang van het opstellen van een overzicht van de persoonsgegevens, doelen en grondslagen die gemeenten in het sociaal domein gebruiken.

De Autoriteit Persoonsgegevens geeft in dat rapport o.a. voor de doelen vroegsignalering, intake, hulpverlening/ondersteuning, financiële afwikkeling en beleid, hiervoor het stramien (hieronder genoemd in par. 3.1.1-3.1.4). Dit kan door elke gemeente voor zich, worden aangevuld en nader geconcretiseerd aan de hand van de in de eigen gemeente gehanteerde werkwijze en in dat kader te verwerken persoonsgegevens. In de paragrafen 3.1 tot en met 3.4 zijn de doelen en bijbehorende grondslagen uit dit rapport overgenomen die relevant zijn met betrekking tot gegevensdeling tussen gemeentelijke toegang en aanbieder.

3.1 Vroegsignalering

Bij vroegsignalering gaat het om de verwerking van persoonsgegevens over burgers of gezinnen in een stadium waarin betrokkenen zelf (nog) niet om hulp of ondersteuning vragen. Er zijn wettelijk geregelde vormen van vroegsignalering maar het kan bijvoorbeeld ook gaan om signalen en meldingen van bezorgde professionele hulpverleners of anderen. Toestemming van betrokkene is géén mogelijke grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van vroegsignalering. Betrokkene is in dit stadium immers nog niet betrokken.

Potentiële grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens voor vroegsignalering:

- Publiekrechtelijke taak van de gemeente (als bestuursorgaan). Dit kan alleen indien en voor zover de vroegsignalering in specifieke wetgeving als een publiekrechtelijke taak is neergelegd. Daartoe is dus nodig dat dit in specifieke wetgeving is aangewezen, terwijl ook rekening moet worden gehouden met de daarin gestipuleerde aard en omvang van die taak (doelgroep/doelstelling). Een voorbeeld hiervan is artikel 5 van de Wet Publiek gezondheid.
- Nakomen van een wettelijke verplichting van de gemeente (als verantwoordelijke). Hiervan is bijvoorbeeld sprake bij de VIR.
- Vitaal belang van betrokkene. Deze grondslag kan maar zeer beperkt worden gebruikt omdat er sprake moet zijn van situaties met een 'dringende medische noodzaak'.

3.2 Intake

Bij intake gaat het om de verwerking van persoonsgegevens om, naar aanleiding van een verzoek daartoe van betrokkene, te kunnen bepalen of en zo ja voor welke hulp of ondersteuning betrokkene in aanmerking komt. Toestemming als grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens voor de intake is niet mogelijk vanwege de afhankelijke situatie waarin betrokkene zich ten opzichte van de zorgverlener en gemeente bevindt.

Potentiële grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens in verband met intake zijn:

- Het uitvoeren van een wettelijke taak van de gemeente (bijvoorbeeld artikel 2.3.5, eerste lid, van de Wmo 2015, artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet, artikel 53a, eerste lid, Participatiewet en artikel 3, eerste lid, jo. artikel 8 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening) of ter vervulling van een taak van algemeen belang (waar ook gezondheidsdiensten onder vallen, zoals blijkt uit overweging 45)
- Vitaal belang. Bijvoorbeeld als betrokkene zelf geen aanvraag kan indienen maar er een 'dringende medische noodzaak' is voor hulp of ondersteuning. Hiervan zal slechts in zeer uitzonderlijke gevallen sprake zijn.
- Er moet in de intakefase rekening worden gehouden met eventuele geheimhoudingsplichten als ten behoeve van de intake gegevens moeten worden opgevraagd bij derden, tenzij er een wettelijke verplichting is opgenomen voor die derden om de betreffende gegevens te verstrekken of er sprake is van een conflict van plichten en toestemming van betrokkene nodig is als grond voor de doorbreking van die geheimhoudingsplicht.

3.3 Hulpverlening/ondersteuning

Bij hulpverlening/ondersteuning gaat het om de verwerking van persoonsgegevens zodat (goede) hulpverlening of ondersteuning kan worden geboden.

Potentiële grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens in verband met hulpverlening/ondersteuning is:

- Uitvoering van een overeenkomst door een hulpverlener (veelal niet de gemeente, maar een gecontracteerde hulpverlener), indien er sprake is van vrijwillige hulpverlening (betrokkene heeft ingestemd met de aangeboden hulp of ondersteuning).
- Als daarbij sprake is van verwerking van persoonsgegevens betreffende gezondheid geldt het verbod van artikel 9 lid 1 AVG en dient een beroep op de uitzonderingsbepalingen van artikel 9 lid 2 AVG gedaan te kunnen worden.
- Wettelijke verplichting. Waar het gaat om de feitelijke hulpverlening, dan gelden wettelijke verplichtingen (bijvoorbeeld de doelbinding uit de AVG of de dossierplicht als genoemd in de Jeugdwet)
- In beperkte situaties kan een beroep worden gedaan op het beschermen van een vitaal belang van de betrokkene en kan er buiten toestemming om “in verband met een dringende medische noodzaak” gegevens worden verwerkt.
- Er moet rekening worden gehouden met eventuele geheimhoudingsplichten waardoor toestemming nodig kan zijn als grond ter doorbreking van de geheimhoudingsplicht (bijvoorbeeld indien meerdere hulpverleners samenwerken en daartoe gegevens moeten uitwisselen).

3.4 Financiële afwikkeling

Bij financiële afwikkeling gaat het om de verwerking van persoonsgegevens in verband met de kosten van de hulp-/ondersteuning zoals verleend door zorgverleners (gemeentelijke diensten of gecontracteerde zorgaanbieders). Toestemming als grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens voor de financiële afwikkeling is niet mogelijk vanwege de onvrije situatie waarin betrokkene zich ten opzichte van de zorgverlener en gemeente bevindt.

Potentiële grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens bij financiële afwikkeling zijn:

- Vervulling van een taak van algemeen belang van de gemeente om geld beschikbaar te stellen ter uitvoering van de gezondheidszorgtaken die aan haar zijn opgedragen en een gerechtvaardigd belang van de organisatie die hulp/ondersteuning heeft verleend en de kosten daarvan vergoed krijgt.
- Om de geheimhoudingsplicht te doorbreken moet er dus naast een grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens, zoals bedoeld in artikel 6 AVG, eveneens een grond voor de doorbreking van de geheimhoudingsplicht zijn.

4. Gegevens die minimaal nodig zijn bij (verlenging/wijziging van) een toewijzing van jeugdhulp

Er ligt inmiddels jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep met betrekking tot de beoordeling door de gemeente van een jeugdhulpverzoek en de zorgvuldigheidseisen waaraan een beslissing moet voldoen. Bron jurisprudentie Centrale Raad van Beroep, 1 mei 2017 / 16/4442 JW:

“4.1. De gemeente treft daar waar een jeugdige of zijn ouders dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of maatschappelijke participatie, een voorziening op het gebied van jeugdhulp. Uitgangspunt hierbij blijft echter de eigen kracht van de jeugdige en zijn ouders. De gemeente is alleen gehouden een voorziening te treffen als de jeugdige en zijn ouders er op eigen kracht niet uitkomen. Vervolgens beslist zij of en welke voorziening een jeugdige nodig heeft. De gemeente is gehouden om te zorgen voor een deskundige advisering over en beoordeling van de vraag of er een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is en welke voorziening dit dan is. Dat neemt echter niet weg dat zij een zelfstandige afweging kan maken over welke voorziening precies moet worden getroffen. De door de gemeente te treffen voorziening kan zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben op basis van een beoordeling van de persoonlijke situatie en behoeften van de aanvrager (vgl. Kamerstukken II 2012/13, 33684, nr. 3, blz. 8).

4.2.4.

Artikel 2.1 van het Besluit jeugdwet bepaalt dat ter uitvoering van de taken, bedoeld in artikel 2.14, eerste lid, van de wet, het college zorgdraagt voor de beschikbaarheid van relevante deskundigheid met betrekking tot:

opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;
opvoedingssituaties waardoor jeugdigen mogelijk in hun ontwikkeling worden bedreigd;
taal- en leerproblemen;
somatische aandoeningen;
lichamelijke of verstandelijke beperkingen;
kindermishandeling en huiselijk geweld.

4.3.1

Uit artikel 3:2 van de Awb in samenhang met artikel 2.3 van de Jeugdwet volgt dat het bestuursorgaan voldoende kennis dient te vergaren over de voor het nemen van een besluit over jeugdhulp van belang zijnde feiten en af te wegen belangen. Dit brengt met zich mee dat wanneer een jeugdige of een ouder zich meldt met een vraag voor jeugdhulp het college allereerst moet vaststellen wat de hulpvraag van de jeugdige of zijn ouder is. Vervolgens zal het college moeten vaststellen of sprake is van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en zo ja, welke problemen en stoornissen dat zijn. Eerst wanneer de problemen en stoornissen zijn vastgesteld, kan worden bepaald welke hulp naar aard en omvang nodig is voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren. Nadat de noodzakelijke hulp in kaart is gebracht, moet worden onderzocht of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) en van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden. Slechts voor zover die mogelijkheden ontoereikend zijn dient het college een voorziening van jeugdhulp te verlenen. Voor zover het onderzoek naar de nodige hulp, dan wel jeugdhulp specifieke deskundigheid vereist zal een specifiek deskundig oordeel en advies niet mogen ontbreken. De vorenbedoelde verschillende stadia van onderzoek vragen op die stadia aangepaste deskundigheid. Het college dient ervoor zorg te dragen dat die deskundigheid gewaarborgd is en dat deze naar discipline van deskundigheid concreet kenbaar is voor de hulpvrager.”

4.3.2.

Gelet op het in 4.3.1 weergegeven beoordelingskader slaagt de beroepsgrond dat het aan het primaire besluit, zoals gehandhaafd in het bestreden besluit, ten grondslag gelegde onderzoek, zoals weergegeven in het gezinsplan, niet voldoet aan daaraan uit een oogpunt van zorgvuldigheid en motivering te stellen eisen. Het gezinsplan maakt niet concreet inzichtelijk welke problemen en stoornissen er bij appellante zijn en welke hulp daarvoor naar aard en omvang nodig is. Er is weliswaar informatie ingewonnen bij Karakter, maar daaruit blijkt niet van de problemen en stoornissen. Karakter vindt het van belang om het stressniveau laag te houden, dat er hulp nodig is bij de informatieverwerking en dat het nodig is dat er af en toe gestructureerd wordt. CJG voegt daar zelf aan toe dat het belangrijk is dat appellante de komende periode stabiel doorkomt. Daarna kan een verdere verzelfstandiging op gang gebracht worden. De Raad begrijpt het gezinsplan aldus dat CJG hieraan de conclusie verbindt dat er voldoende reden is voor individuele begeleiding. In het plan staat: “Individuele hulp kan met haar werken aan haar structurering en zelfstandigheid ten bate van haar structuur en stabiliteit”. Het gezinsplan maakt al met al echter niet concreet duidelijk welke hulp naar welke omvang nodig is om appellante in staat te stellen om gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid, en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren. Het plan maakt evenmin concreet duidelijk in hoeverre moeder deze hulp zou kunnen bieden. In het plan staat dat in het gesprek met moeder onvoldoende duidelijk is geworden welke bovengebruikelijke zorg zij exact biedt en hoeveel uren daarmee gemoeid zijn. CJG heeft daarmee echter niet helder gemaakt of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van moeder en het sociale netwerk toereikend zijn om in de hulpbehoefte van appellante te kunnen voorzien. Voor zover het college daarbij een onderscheid wil maken tussen gebruikelijke en bovengebruikelijke hulp, is bovendien niet inzichtelijk gemaakt aan de hand van welke maatstaven wordt bepaald of hulp gebruikelijk of bovengebruikelijk is. Verder valt in het gezinsplan niet na te gaan dat het standpunt van het CJG dat het voor de ontwikkeling van appellante goed is dat zij op bepaalde gebieden door een externe hulpverlener wordt ondersteund, in plaats van door moeder, op specifieke deskundigheid als bedoeld in de artikelen 2.14 van de Jeugdwet en 2.1 van het Besluit jeugdwet berust. Evenmin maakt het gezinsplan helder of dit standpunt door de behandelend sector wordt gedeeld en voor welke specifieke hulpactiviteiten dit dan opgaat.”

<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:CRVB:2017:1477>

De gemeenten in de regio IJsselland hebben een verschillend format voor hun gezinsplan afhankelijk van de lokale werkwijze/verordening (Jeugdwet art 2.9). Op grond van bovengenoemde uitspraak van Centrale Raad van Beroep vragen gemeenten in de regio IJsselland uniform (in stap 3 stappenplan), in ieder geval de onderstaande items uit voor het gezinsplan en de toewijzing (verlenging) van jeugdhulp:

- BSN jeugdige
- Vraag van ouder/jeugdige.
- Aard van de problemen en eventueel onderzoek/diagnostiek waarvan gebruik is gemaakt om dit vast te stellen.
- De te behalen resultaten.
- Bijdrage aan oplossingen door gezinsleden zelf en mensen in hun netwerk.
- Bijdrage van de Toegang.
- Bijdrage van de specialistische aanbieder.
- Wijze waarop de gezinsleden, de medewerker en de aanbieder contact houden over de voortgang van de hulp en het bereiken van de doelen.
- Hoe tot besluiten is gekomen: met wie op basis van welke argumenten en afweging.
- Indien er sprake is van zorgen met betrekking tot veiligheid van de jeugdige: een veiligheidsplan.

De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep, ondergenoemde artikelen uit de jeugdwet en de wettelijke grondslagen (par.3) om gegevens op te vragen onderbouwen de gegevens uitvraag van de gemeente m.b.t. toewijzing (of verlenging of wijziging van zorg).

Jeugdwetartikelen ter onderbouwing

Jeugdwet art. 1.2

1 Het college is niet gehouden een voorziening op grond van deze wet te treffen:

- a. indien er met betrekking tot de problematiek een recht bestaat op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg, de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of een zorgverzekering als bedoeld in de Zorgverzekeringswet;
- b. indien naar het oordeel van het college met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling, met uitzondering van een maatwerkvoorziening inhoudende begeleiding als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, of
- c. indien het college gegronde redenen heeft om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of zijn wettelijke vertegenwoordiger weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit daartoe.

2 Indien er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en daardoor zowel een vorm van zorg, op grond van een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg of een zorgverzekering als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van deze wet kan worden verkregen, is het college gehouden deze voorziening op grond van deze wet te treffen.

3 In afwijking van het eerste lid is het college gehouden een voorziening op grond van deze wet te treffen, indien het jeugdhulp betreft als bedoeld in artikel 2.4, tweede lid, onderdeel b.

Jeugdwet art. 2.3

1. Indien naar het oordeel van het college een jeugdige of een ouder jeugdhulp nodig heeft in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, treft het college ten behoeve van de jeugdige die zijn woonplaats heeft binnen zijn gemeente, voorzieningen op het gebied van jeugdhulp en waarborgt het college een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, waardoor de jeugdige in staat wordt gesteld:

- a. gezond en veilig op te groeien;
- b. te groeien naar zelfstandigheid, en
- c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren,

rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau.

2. Voorzieningen op het gebied van jeugdhulp omvatten voor zover naar het oordeel van het college noodzakelijk in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid, het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden.

3. Indien een jeugdige die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, aangewezen is op permanent toezicht en die jeugdhulp als bedoeld in artikel 1.1, onder 2° of 3°, of verpleging als bedoeld bij of krachtens artikel 11 van de Zorgverzekeringswet ontvangt, treft het college indien naar zijn oordeel noodzakelijk, voorzieningen die de ouders in staat stellen hun rol als verzorgers en opvoeders te blijven vervullen.

4. Het college houdt bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp redelijkerwijs rekening met:

- a. behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en
- b. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

5. Voor zover redelijkerwijs mogelijk, wordt de jeugdige en zijn ouders keuzevrijheid geboden met betrekking tot de activiteiten van jeugdhulp.

6. Het college draagt er zorg voor dat de jeugdige in het geval van een uithuisplaatsing, indien redelijkerwijs mogelijk, bij een pleegouder of in een gezinshuis wordt geplaatst, tenzij dit aantoonbaar niet in het belang is van de jeugdige.

Jeugdwet art. 2.7

1. Het college treedt bij het treffen van een individuele voorziening zo nodig in overleg met het bevoegd gezag van een school als bedoeld in artikel 1 van de Wet op het primair onderwijs, artikel 1 van de Wet op het voortgezet onderwijs, artikel 1 van de Wet op de expertisecentra of van een instelling als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet educatie en beroepsonderwijs, waar de jeugdige schoolgaand is.

2. Op het college zijn de eisen inzake de verantwoordelijkheidstoedeling gesteld bij of krachtens artikel 4.1.1, tweede lid, juncto 4.1.5, eerste lid, van overeenkomstige toepassing ten aanzien van personen die onder verantwoordelijkheid van het college werkzaamheden verrichten met betrekking tot de toeleiding naar, advisering over en de bepaling van de aangewezen voorziening en ten aanzien van personen die door het college worden ingezet om jeugdhulp te verlenen.

3. Het college verzekert zich bij het inzetten van de aangewezen voorziening ervan dat de jeugdhulpaanbieder in staat is te voldoen aan de eisen inzake de verantwoordelijkheidstoedeling gesteld bij of krachtens artikel 4.1.1, tweede lid, juncto 4.1.5, eerste lid.

4. Het college maakt afspraken met de huisartsen, de medisch specialisten, de jeugdartsen en de zorgverzekeraars over de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de verwijzing, bedoeld in artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, plaatsvindt, onverminderd de daarbij te hanteren professionele standaard als bedoeld in artikel 453 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

5. Het college stemt de wijze waarop hij zijn verantwoordelijkheden op grond van deze wet uitvoert, af met zorgverzekeraars met het oog op de wettelijke verantwoordelijkheden van die laatste.

Jeugdwet artikel 2.9

De gemeenteraad stelt bij verordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet in ieder geval regels:

a. over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;

b. over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;

c. de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 wordt vastgesteld, en

d. voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Jeugdwet art. 2.13

1. Indien het college met een jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling een overeenkomst heeft gesloten, ziet het college er op toe dat de jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling met degenen die vóór hem in opdracht van het college jeugdhulp leverden of kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering uitvoerden, in overleg treedt over:

a. de overname van het betrokken personeel, onverminderd het bepaalde in de artikelen 662 en 663 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, en

b. het zo veel mogelijk voortzetten van bestaande hulpverleningsrelaties tussen jeugdhulpverleners of medewerkers van de gecertificeerde instelling en jeugdigen of diens ouders.

2. Het college ziet er op toe dat de jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling zich zo veel mogelijk inspant de overname, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en het voortzetten van bestaande hulpverleningsrelaties als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, te bewerkstelligen.

Jeugdwet art. 7.3.8

1. De jeugdhulpverlener richt een dossier in met betrekking tot de verlening van jeugdhulp. Hij houdt in het dossier aantekening van de gegevens omtrent de geconstateerde opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en de te diens aanzien uitgevoerde verrichtingen en neemt andere stukken, bevattende zodanige gegevens, daarin op, een en ander voor zover dit voor een goede hulpverlening aan de jeugdige of ouder noodzakelijk is.

2. De jeugdhulpverlener voegt desgevraagd een door de betrokkene afgegeven verklaring met betrekking tot de in het dossier opgenomen stukken aan het dossier toe.

3. Onverminderd artikel 7.3.9, bewaart de jeugdhulpverlener het dossier gedurende vijftien jaar, te rekenen vanaf het tijdstip van ontvangst of waarop zij door de jeugdhulpverlener is vervaardigd, of zoveel langer als redelijkerwijs uit de zorg van een goed jeugdhulpverlener voortvloeit.

Jeugdwet art. 7.3.11 lid 5

Bij regeling van Onze Ministers kunnen regels worden gesteld omtrent de inhoud van het dossier, de wijze waarop de verwerking van gegevens door en de uitwisseling van gegevens tussen het college, de jeugdhulpaanbieders, de gecertificeerde instellingen en de raad voor de kinderscherming plaatsvindt en de wijze waarop de verwerking en uitwisseling van gegevens als bedoeld in het vierde lid plaatsvinden. Daarbij kan worden bepaald welke maatregelen moeten worden getroffen om te waarborgen dat de uitwisseling van gegevens veilig en zorgvuldig plaatsvindt.

Jeugdwet art 7.4.0

Bij regeling van Onze Ministers wordt bepaald:

- a. tot welke gegevens de verplichting, bedoeld in het tweede lid, zich ten hoogste uitstrekt indien de verstrekking geschiedt voor de uitvoering van de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen c of d;
- b. op welke wijze de gegevens, bedoeld in het eerste of tweede lid, worden verwerkt.

5 Bij regeling van Onze Ministers kan worden bepaald:

- a. tot welke gegevens de verplichting, bedoeld in het tweede lid, zich ten hoogste uitstrekt indien de verstrekking geschiedt voor de uitvoering van de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a of b;
- b. volgens welke technische standaarden gegevensverwerking plaatsvindt;
- c. aan welke beveiligingseisen gegevensverwerking voldoet;
- d. in welke gevallen en voor welke doelen gegevens als bedoeld in het eerste of tweede lid verder mogen worden verwerkt.

Jeugdwet art. 7.4.1.

2 Het college verwerkt gegevens ten behoeve van een doelmatig, doeltreffend en samenhangend gemeentelijk beleid ten aanzien van preventie, de toegang tot en verlening van jeugdhulp, de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling, alsmede ten behoeve van de verwerking, bedoeld in het eerste lid.

Jeugdwet art. 7.4.4

De gegevens, bedoeld in de artikelen 7.4.1 tot en met 7.4.3 kunnen persoonsgegevens zijn, voor zover deze gegevens noodzakelijk zijn voor:

- a. het doelmatig en doeltreffend functioneren van de toegang tot de jeugdhulp, de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering;
- b. het doelmatig en doeltreffend functioneren van de aanbieders van preventie, de jeugdhulpaanbieders, gecertificeerde instellingen en van de raad voor de kindbescherming;
- c. de doelmatigheid en doeltreffendheid van het aanbod van preventie, jeugdhulp en gecertificeerde instellingen, en
- d. het waarborgen van de stelselverantwoordelijkheid.

2 De gegevens, bedoeld in het eerste lid, kunnen het Burgerservicenummer en bijzondere categorieën van persoonsgegevens en persoonsgegevens van strafrechtelijke aard zijn.